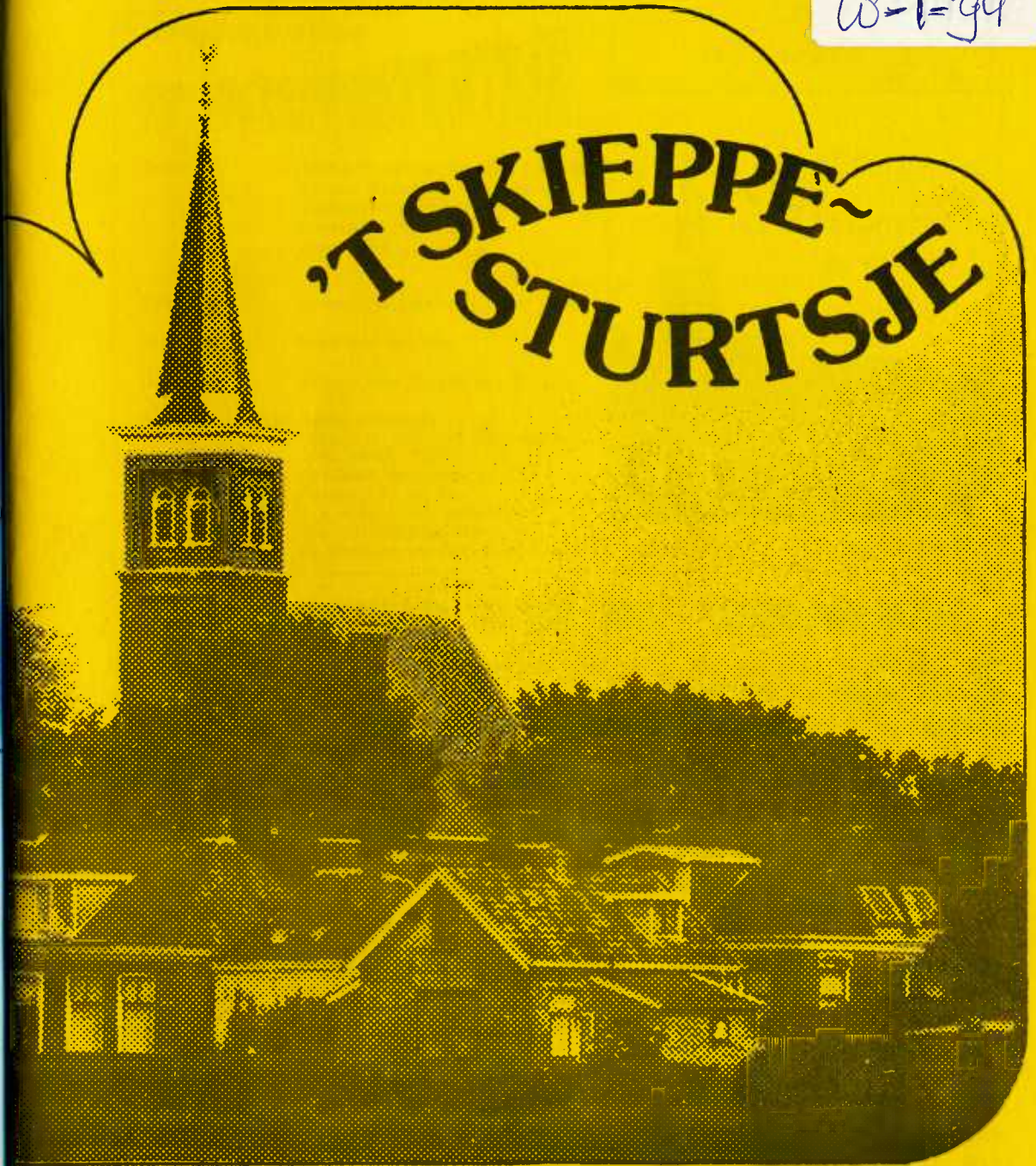

LB-1-94

'T SKIEPPE- STURTSJE

doarpskrante fan tsjerkwert e.o.

BOEREN

IT SKIEPPESTURTSJE

18e jiergong
nû 1 febr. '94

Redaksje : Ineke Feenstra-Sybesma
Sytske Dijkstra-Bouwhuis
Richtsje Speerstra-Bakker
Gerben Wijnga
Joop Nota

Typiste : Gjettje Dijkstra-Van der Veen

Stinsilwurk : Henk van der Zee

Omslach : Albert van Lingen Jr., Wergea

Redaksje-adres: Ineke Feenstra
Singel 2, 8765 LL Tsjerkwert
.tel. 05157-9277.

Bankrelaasje : Rabobank Boalsert
Gironr. 85.68.29
t.n.v. Rabobank Bolsward
Rek.nr. 3087.56.800 t.g.v.
It Skieppesturtsje, Tsjerkwert

IT SKIEPPE-
STURTSJE

nû 99

doarpskrante fan tsjerkwert e.o.

FOARWURD FAN DE REDAKSJE

Guon minsken meie o sa graach werom sjen yn it ferline. Dat dogge wy ek gauris mei ús bydragen, wylst it takennen fan in Skieppesturt ek basearre wurdt op wat minsken yn it ferline betsjutten ha foar doarp en mienskip.

In Dútse argeolooch skreau ris: "It each yn it ferline is foar it minskdom in fereaske, want allinne as hja it paad wit, dat hja gongen is, begrypt hja har plak yn it libben fan hjoeddedei. Wiere skatten dy't oan 'e boaium ûntskuort binne, binne net fan goud of sulver. It binne wierheden oer de minsken. Ferdwûne riken en kultueren, tinzen en gefoelens oer de minsken út dy tiid sprekke út dy neilitten skat."

Yn dit ramt past ek de útspraak fan âld-redakteur Noordmans fan de L.C. dy't my altiten bybleaun is: "As de minsk syn ferline ferliest, ferliest er himsels." Kearneftiger kin it suver net!

As mole-frijwilliger op allerhande mêd ha ik rûnom yn't lân nochal wat kunde oan minsken fan alle rangen en stannen. It is de mien-skiplike belangstelling foar de âlde mûne dy't jin byinoar bringt en dan komme fansels de ferhalen ek los. In âlde mûnder skreau my dêroer ris: "It jout kleur oan it gehiel." En sa is it mar krekt! Want wat is der dochs in ferskaat oan kleuren. Mar opnij jildt dan wat hobby-boer Piet Tolsma ús ek al ris fertelde:

"Men moat de eagen der wol foar iepen dwaan". Wat in hearlike wierheit. Wize wurden, men kin der suver net sêd fan!

Guon minsken beskikke oer in stik rykdom om't se harren eagen wier iepen ha, oer sosjale feardigens beskikke en optimisme útstriele. Drok beset binne sokken faak ek, altiten tiid temin mar se hawwe tiid oer foar in oar. In skoander skaai minsken soe men sizze kinne. Wat my oanbelanget, heart de lêste Skieppesturtbesitter ek ta dit slach. Bewûndering foar wat Sytske Dykstra allegearre by de ein hat, wie foar ús reden genôch om har dizze ûnderskieding ta te kennen. Ek op dit plak noch ús hertlike lokwinsk.

Wat it Skieppesturtsje oanbelanget hat 'ús' Sytske in lange steat fan tsjinst. Se hat oankundige der mei op te hâlden en dêrtroch koene wy as redaksje har de oarkonde ek takomme litte. Se sil noch helpe har opfolger yn te wijen yn de geheimen fan it doarpsredaksjewurk. Oer geheimsinnichheid sprutsen. Sytske hat sels in nij redaksjelid trochkrigen, mar se woe de namme noch net frijjaan! Dat bliuwt dus noch ôfwachtsjen. Sûnder mis kin sein wurde dat Sytske de sinteraasje altiten goed foar in-oar hie. Ut klearebare sunigens brûkt se noch altiten itselde sigaredoaske foar har administraasje. It is suver in soarte fan relikwy wurden dy't troch har koestere wurdt. It sil my nij dwaan oft se dit kostber besit oerdwaan sil oan de nije ponghâlder! Lit ús hoopje dat hy op likefolle finansjele stipe út de lêzersrûnte rekkenje mei.

Dêrmei snije wy tagelyk in oar punt oan. It hûndertste nûmer stiet der oan te kommen en wy binne eins wol fan doel om dêr wat mear fan te meitsjen as wat der gebrûklik troch de brievebus glidet. Dit is nûmmer 99, noch eefkes geduld dus.

Troch omstannichheden slagge it ús net en fersoargje in nij part yn 'e rige 'Bylâns de trekfeart'. Dêrom op dit plak noch mar in stikmannich ympresjes fan it ôfrûne winterwaar.

* Moandei 14 febrewaris: it is hjoed op 'e kop ôf 15 jier lyn dat in fûle sniestoarm it libben yn Fryslân oan bannen lei. Ek hjoed is it al krekt sa glûpende kâld. In fûle eastewyn, in beanhearre gelyk, hat it wetter fan 'e trekfeart yn syn macht krigen. Yn in lêste stúptrek slacht Kening Winter dochs noch ta. Syn kâlde amme hat yn ien nacht iis brocht. It tilt noch wol op fan 'e wynwakken. Foar it gefoel is it hjoed wol tweintich graden ûnder nul; soks lûkt oan 'e lea en giet nei. De reiden bûge djip ûnder de feninige wynstjitten. Mei de poalblauwe loft dêrboppe makket it dat it der grimmitich útsjocht.

* Sneon 19 febrewaris: in sierlik sintsje skynt oer it doarp en fleuret it hurdriden op'e baan o sa op, wylst op 'e trekfeart de riderij ek loskomt. As it kin, stelt men jin net mear tefreden mei rûntsjes riden; dan wol men de wrâld yn oer smelle sleatten en brede fearten. Iiskreamkes yn Tsjerkwert en Dedzjum soargje foar sfearfolle rêstpunten op dy rûtes.

* Snein 20 febrewaris: in bûnt gewrimel fan reedriders skoot de moarns al by ús troch it finsterbank. De winterwille slacht foar master op, de trekfeart is wer yn trek, in fleurich fermeits. De timing kin suver ek net better no't de bern fakânsje ha. Mei reade wangen komme se fan't iis ôf, se sjogge der wer sûn út. De middeis skynt der noch eefkes in skier sintsje troch de reidplûmen. Mei it oanheljen fan'e wyn begjinne se stadichoan djipper te bûgen ûnder in loft dy't al rillegau alhiel berûn is. Yn 'e neimiddei komt dêrmei ek de kjeld oer it iis en skuort de skrouske wyn it folk fan'e trekfeart nei de waarme kachel en kofje en... de olympyske winterwille yn Noarwegen dy't de sportfreonen opnij yn'e besnijing krijt.

* Moandei 21 febrewaris: mei in lyts laachje snie is it no alhiel winter wurden.

De wite fjilden lizze te skitterjen ûnder in fleurich sintsje. It wol men suver net oan dat oer in wyk mennich de aaisikers hjir al wer troch trêdzje. It sil ús nij dwaan wa't dit jier de wikselbeker yn besit krijt.

Noch ienris: foar it hûndertste nûmer kin noch kopij ynstoerd wurde. Doch dat sa gau mooglik. Hokker feriening hat yn'e ôfrûnetiid net nijsgjirrige dingen meimakke dy't yn ús tinknûmer net ûntbrekke meie! Us doarpskrante is ûntstien fanút de behoefte om it ferieningsnijs oan'e leden kwyte te kinnen. Dat sadwaande.

* * * * * Gerben Wijnja*

UTJOWER R. VAN DER VELDE LJOUWERT

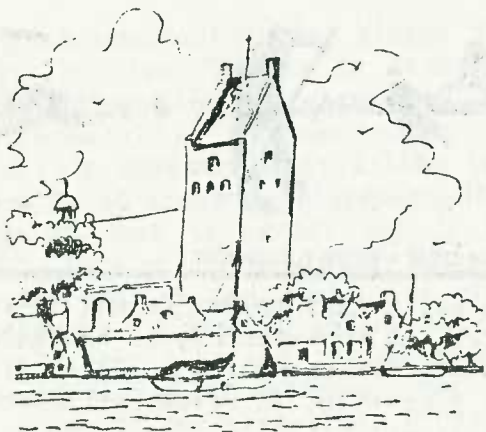
Wy binne allegearre wer mei in skjin laai begûn. En mei in'folle' kalender 1994. In hynstekalender, in Popkalender, in bankkalender en gean sa mar troch. Dit plaatsje fisken wy fan in âlderwetske 'Fryske Skoer Almanak' foar it jier 1926. It Frysk Letterkundich Museum yn Ljouwert beskikt oer it orizjineel.

BERICHTEN VAN DE DORPSOMROEPER

Op 2de Kerstdag nam ik wederom deel aan de kerstwandeling van 10 km. door de bossen van Bakkeveen. En ik hoop dat de voorbije feestdagen dat die voor u en mij verlicht waren door het Kind van Bethlehem en de aanvang van een nieuw jaar in het teken van Immanuel God is en blijft met ons.

Het laatste briefje van de scheurkalender van 31 december 1993.

In diezelfde nacht was de slaap van koning Ahasveros geweken. Terwijl de meeste onderdanen slapen, kan de koning de slaap niet vatten. Dan laat hij zich voorlezen uit het gedenboek, waarin de belangrijkste gebeurtenissen van het rijk staan beschreven. Daar staat ook het verhaal in van de mislukte aanslag op de koning verijdeld door Mordechai. Op Oudejaar bladert iedereen wel even in zijn privégedenboek. Daar staan mooie dingen in, maar ook heel nare en vervelende zaken die wij liefst zo snel mogelijk in het vergeetboek schrijven. Ahasveros kwam tot de ontdekking dat hij de redder van zijn leven had vergeten. Als wij lezen in ons privégedenboek zullen we ook een en ander tegenkomen. b.v. dat wij de redder van ons leven ook wel vergaten. Maar dat kan ik goedmaken. Het is goed te denken aan dat woord van David: Vergeet ze niet! 't is God die z'u beweest! Gezang 397.

Nadat ik de klok uit de toren van de St. Petruskerk liet luiden was het nieuwe jaar 1994 een feit. en toen de laatste klokke-tonen verwaaid waren over ons dorp ging ik nog als dorpsomroeper langs een 3tal dorpshuizen en als laatste het Waltahûs.

En.... dan trek ik de deur van 1993 voorgoed dicht.
En het jaar 1994 ligt als een ongeploegde akker
voor ons die nog ingezaaid moet worden. En....
daar kunnen wij gezamenlijk veel aan doen!
Tegen iedereen zou ik dan ook willen zeggen: zet u
volledig in voor de dorpsgemeenschap!

Een ieder voelt zijn eigen zorgen en... het is vaak
moeilijk om blij te zijn en moed te hebben. Maar
ook in 1994 mogen wij zieken, bejaarden en eenzame
mensen eens een kaart sturen en bemoedigen en op de
Heiland wijzen! En de woorden van de apostel Jacobus
mogen wij dan ook nimmer vergeten. Die eeuwen gele-
den de mensen opriep om niet alleen hoorders, maar
vooral daders van Gods woord te zijn!

Op de avond van de 1ste jan. werd de hoogste onder-
scheiding die wij in ons dorp kennen de =Skieppesturt=
Sytske Dijkstra-Bouwhuis van de v. Panhuysweg no.2
omgehangen. Goede werken aan dorp en gemeenschap
dienen nu eenmaal beloond te worden.
Deze onderscheiding kreeg dan ook extra glans omdat
zij hem zeer terecht verdiend had!!
En dit geschiede in het Waltahûs op de eerste avond
van het jaar 1994.

Als dorpsomroeper terug blikkend op 1993. Vanwege
de vele aanvragen in de regio en soms ver daarbuiten,
is het eertijds wel gebleken dat het waarlijk een
roeping is! Nam het afgelopen jaar deel aan een
7 tal concoursen van stads- en dorpsomroepers.
Ik eindigde nimmer bij de eersten; en dat hoeft ook
niet meer. Ik ben erbij! En het zou stil in de bossen
worden als alleen de beste vogels zouden zingen!

Nog wat korte berichten:

13 januari maakte ik in een rondgang door de straten
van eigen dorp bekend de geboorte van Hanna Harkema.

28 januari N.W. Storm.

In begin van deze maand met nog 5 omroepers bij de
huldiging van Rintje Ritsma te Lemmer.

Ook de stoelendans van het Haagse volkje. Waar de partijen elkaar de zwevende kiezers als vliegen proberen te vangen. Het is maar net waar de stroop uitbundiger vloeit dan waar het minder is. De kroonprins en lijsttrekker van het CDA E. Brinkman heeft met zijn trawanten besloten de A.O.W. te bevriezen. Genoemde heer is nu de Prins. Hij gaat de kar trekken zegt hij!
Maar in het Oude Boek staat: Vest op prinsen geen betrouwen! Tot zover deze 94ste bijdrage.

En als laatste het volgende:
Ook dit jaar organiseer ik weer een tuinwedstrijd. Een ieder kan meedoen!

Als slot -Heeft men een mooie tuin met bloemen dan is men tevens in de gelegenheid zijne geest te verrijken en oog en hart te verkwikken, waardoor de bloemenpracht aan ziel en lichaam beiden goed doet!
Wederom van huis tot huis de hartelijke groeten!

de dorpsomroeper.

Even een berichtje van de ouderensoos.

Eén keer in de maand komen we bij elkaar en hebben dan een gezellige middag met spel - dia's of een verhaal soms informatie over iets waar we meer van willen weten dus een gevarieerd programma.

Als u er meer over wil weten bent u van harte welkom om eens een middag mee te maken.

Het verplicht u niet om lid te worden.

Als afsluiting van het winterseizoen maken we meestal een uitstapje. De laatste keer zijn we naar de "Oricheenhoeve" in Luttelgeest geweest.

Eén van onze leden heeft het als volgt beleefd.

DE DROOM:

Nog maar heel kort geleden lag ik te dromen hoe we op de Orchideenhoeve moesten komen. Wij wilden op een leuke manier naar de polder gaan, maar hoe? , daar kwam het juist op aan.

De één wilde op de fiets, de ander weer lopen, maar Alie Poelstra zei: "laten we een autobus kopen." "Ach nee," zei Harke, "weet je wat, we nemen een vliegmachien, buurvrouw hoe vind je dat?"

Nou dat was werkelijk een geweldig idee an allemaal wilden ze wel mee, Maar Binkje zei: " Of je nu hoog of laag springt, mij krijg je beslist niet in zo'n ding."

"Ach kom" zei tante Sietske" laat je niet kennen! als je er eerst maar in zit dan zal het wel wennen." "Maar ja zei Marten alles goed en wel, Hoe kom je aan zo'n vliegtoestel?"

Ach, zei Poelstra" Dat is niet zo kras, die is wel te huur alhoewel natuurlijk verschrikkelijk duur." Nu zei zijn vrouw: " Daar moet je niet om malen" en bood spontaan aan, de helft te betalen.

"Goed zei Haije" dat is best,
frou Poelstra betaalt de helft en ik doe de rest!"
Tot zover was alles dus voor elkaar,
maar nu kwam nog het grootste bezwaar.

We zouden wel heel dapper een vliegtuig gaan huren,
maar wie van ons moest de kist gaan besturen?
We keken elkaar één voor één eens aan,
toen wisten we het opeen, Okke ging staan.

Hij had in dit baantje verschrikkelijk veel zin
en wij stemden er allemaal dadelijk mee in,
maar Corry kon dat moeilijk verdragen
en zei: Maar jongen, is het in je bol geslagen!

Wat zou jij nu van een vliegtuig weten,
je hebt nog nooit in zo'n ding gezeten."
Maar Okke een doodgoeie man,
trok zich van de mopperende Corry niks an,

Hij zei dit is de kans van mijn leven,
ik heb altijd al graag door de lucht willen zweven."
Wiebe de Boer zei: "Ik ga gerust wel mee.
Maar onderweg wil ik wel graag een kopje thee."

"Mij best hoor", zei Douwe" als jullie maar weten
dat ik onderweg wel wat wil eten!"
Annie zei" vent zit niet zo te dollen.
ik bak wel een tas vol olieballen."

De stemming steeg al meer en meer
en ieder liep koortsachtig heen en weer.
Tot we in de verte tussen de bomen
het gehuurde vliegtuig aan zagen komen.

Aaltje steeg het eerste in, met de regenspuit en zei "Als er wat gebeurt, dan spring ik eruit! Allen zochten we een plaatsje, wat hadden we een lol, maar o jee, er bleven een paar staan, het vliegtuig was vol.

Wat een pech, zei Freerk heel bedaard, en kroop met zijn vrouw Wiep op de staart, "Kijk zei vrouw Koopmans "dat staat mij wel aan, ik zal op de vleugel zitten gaan."

Willem Schakel keek naar alle kanten rond, of hij ook ergens Sietske vond, Maar die was op de andere vleugel goed op dreef, want anders hing het toestel zo scheef!

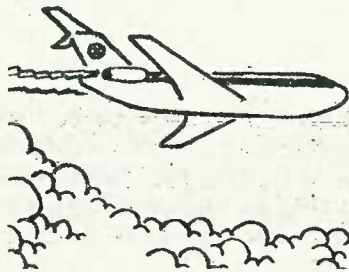
Onze piloot Okke riep: "Zijn we allemaal klaar! hou je vast, dan gaan we maar." Hij draaide aan schakelaars en knoppen en liet zich door geen mens meer foppen.

Plotseling begon de motor te brullen en met zijn geluid het vliegtuig te vullen. Toen gingen we de lucht in met een sierlijke boog en al gauw vlogen we over Tjerkwerd, heel hoog!

Binkje zat geweldig te beven en riep steeds was ik maar thuis op de Singel gebleven! Maar Harke vond het heel erg fijn, veel leuker dan in auto, bus of trein!

Akke Wijngaarden raakte niet uitgekeken, en moest even haar hoofd uit het raampje steken, Floep, zei de wind en och heden m'n tijd, ze was meteen haar ondergebit kwijt!

Intussen leek het vliegtuig al harder te gaan. Okke vloog, alsof hij nooit anders had gedaan. We gingen omlaag, omhoog en maar schommelen, bakker de Jong zat warempel te dommelen! toen zei Sari "Laten we wat zingen gaan." "Ja" zei Alie dan zal ik de maat wel slaan."

Renske kon het beslist niet laten
en zat overal maar doorheen te praten.
En al vroeg Hinke, of ze wilde zwijgen,
er was bij Renske geen speld tussen te krijgen!

Aaltje zat maar steeds naar beneden te turen
en dacht: "Het zal nu vast niet lang meer duren."
Net zou Ynze het gaan vragen,
maar toen zagen we de Orchideenhoeve op komen dagen!

Wiebe riep: We gaan landen opgelet!
de riemen vast", en dook diep in zijn pet.
Het personeel kwam al naar buiten stuiven
en stond met een orchidee naar ons te wuiven.

Tante Sietske die het nu welletjes vond,
sprong samen met Alie Poelstra vanuit de lucht op de
grond!

Hierdoor kreeg het vliegtuig een geweldige schok.
zodat ik opeens klaarwakker schrok!
Het was toen vanzelf gebeurt met de gein,
Ik lag in m'n bed, en ik droomde zo fijn!

Een groet voor allen van het bestuur.

Roemenië Roept!

RR ROEMENIE ROEPT

De aktie "Roemenië Roept" is ook dit jaar weer een groot succes geworden.

Maar liefst 3 grote vrachtwagenkombinaties en een personenauto, die tot de nok toe gevuld waren met hulpgoederen, konden afreizen begin januari naar Roemenië.

Allereerst werden de goederen gelost in Bédean, waar een kindertehuis, een tehuis voor geestelijk gehandicapten en een psychiatrische inrichting van o.a. bedden, kleding, schoeisel, voedsel, medicijnen e.d. werden voorzien. Vervolgens ging de reis naar de plaats Nassaud waar een meisjestehuis en het plaatselijke ziekenhuis verscheidene goederen kregen.

Hierna reisde men nog zo'n 300 km. noordelijker om enkele kleine dorpjes van hulpgoederen te voorzien. Naast kleding, levensmiddelen, schoolpakketten e.d. kwam er + f. 45.000,-- binnen d.m.v. giften, kollektes en loten.

Ook in Tjerkwerd zijn weer heel veel kleding, schoenen en levensmiddelen ingezameld. Ook de kinderen van de "Reinbôge" hebben veel pakketten samengesteld voor de kinderen van Roemenië. Hoe ontzettend gelukkig een Roemeens kind wel niet is met een doodgewoon pakje stift en een stukje zeep, is gewoon met geen pen te beschrijven.

Deze pakketten bleken een hele verrassing te zijn!
Verder konden wij + f. 200,-- aan giften en f. 600,-- voor loten overhandigen. Al met al een mooi bedrag dus.
Ook werden er in Tjerkwerd nog 3 prijsjes gewonnen. Deze waren voor fam. Gaastra, fam. Twijnstra en Beitske Breeuwsma.

Iedereen wil ik hierbij heel hartelijk danken voor alle goede gaven en medewerking.
Ook Anneke, Yfke, Trudy, Tettje, kinderen en personeel van de Reinbôge, Schakel en it Waltahûs allemaal bedankt voor jullie hulp.

Sytske.

De Stichting Europa Kinderhulp zoekt Friese gezinnen.

Veel kinderen hebben thuis te maken met armoede en eenzaamheid. Ze komen uit krottenwijken, waar je zonder gevaar niet buiten kunt spelen. Sommigen zijn misbruikt en mishandeld, anderen hebben nooit een normaal gezinsleven gekend. De Noord-Ierse kinderen zitten hun hele leven al in een geweldsspiraal. Veel kinderen uit het voormalige Oostblok hebben gezondheidsproblemen omdat ze in immens vervuilde gebieden wonen.

Gastouders

Zo zijn er zo'n 3000 kinderen die via Europa Kinderhulp elk jaar een fijne bij gastouders krijgen. Dit zijn Nederlandse, Franse, Duitse en Engelse kinderen. De rest komt uit Engeland,

Noord-Ierland, Oostenrijk en Tsj. Slowakije.

Om die kinderen aan een drieweekse vakantie in Nedeland te helpen, zoekt de Stichting Europa Kinderhulp gastouders. Een groot aantal gastouders van vorig jaar heeft zich alweer opgegeven en hun gastkind voor weer een vakantie gevraagd. Maar toch zijn er elk jaar nieuwe gastouders nodig. Er zijn nog zo veel kinderen aan vakantie toe!

Wie geïnteresseerd is krijgt uitvoerig alle informatie. Dat gebeurt onder meer tijdens een huisbezoek van een Kinderhulp-medewerker. Na het huisbezoek hoeft men pas te beslissen of men een kind wil uitnodigen.

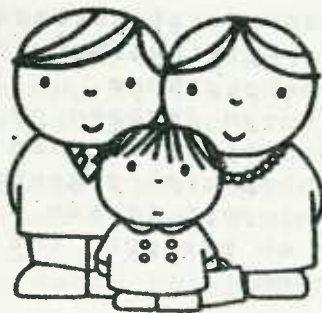
De kinderen komen in de maanden juli en augustus 3 weken op vakantie.

Overigens staan tijdens de vakantie van het kind de 30 vrijwilligers van de Stichting Europa Kinderhulp, dat zelf ook al het reisgeld bijeen moet zien te krijgen, paraat om bij eventuele problemen in te springen.

Belangstellenden kunnen zich melden bij:

F. Postema-Martens, tel. 05173-42079

L. Veenstra, tel. 05178-17453

IT WALTANUS

Stichting "It Waltahûs."

Zaterdag 1 januari organiseerde de stichting dorps-
huis "It Waltahûs", het traditionele Nijjiersbal
met muziek van Two Different.

Voorzitster Jeanet Volbeda opende deze avond met
een hartelijk welkom en de beste wensen voor een
gezond en gelukkig 1994.

Ze ging even in op de nieuwe plannen die het bestuur
heeft. Omdat het beheerdersechtpaar Roelof en Joke
de Jong de pacht van het dorps huis per 1 maart heeft
opgezegd, wordt geprobeerd op basis van vrijwillig-
heid het dorps huis te beheren.

Het hoogtepunt van deze avond was de uitreiking
van de hoogste onderscheiding die het dorp kent:
"de Skiepepesturt".

De redactieleden van de dorpskrant 't
Skiepepesturtsje gehuld in schape-vachten
maakten om 21.00 uur bekend dat dit jaar
de keuze was gevallen op Sytske Dijkstra-
Bouwhuis.

Sytske, van harte gefeliciteerd hiermee.

Met de muziek van "Two Different" werd ge-
danst tot in de late uurtjes.

Dorpsgenoten,

Op uitnodiging van het stichtingsbestuur is overleg
geweest met de verenigingsbesturen om te praten
over een andere beheersvorm.

Hieruit is naar voren gekomen om op basis van vrij-
willigheid het dorps huis te gaan runnen.

+ 70 personen hebben zich opgegeven als vrijwilliger.
naar aanleiding hiervan is een schema gemaakt voor
Bar/Keukendienst en eveneens een schema voor
Schoonmaak/Diversen.

Natuurlijk valt er nog wel het één en ander uit te leggen. Er is een avond belegd voor de vrijwilligers Bar/Keukendienst op vrijdag 11 februari om 20.30 u. en voor de vrijwilligers voor de schoonmaak/diversen op maandag 14 februari om 20.30 u. in "It Waltahûs". De weekindeling/schema's zijn uitgereikt.

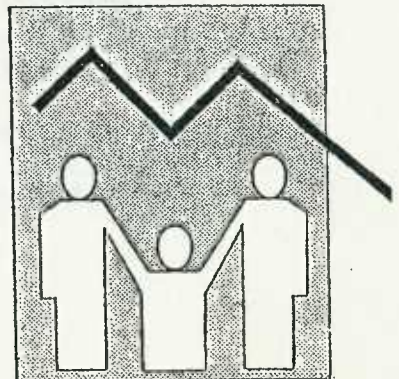

Bestuurswisseling: Wiebe Huitema volgt Rients van Buren op.

Ook bestaan er tevens plannen om "It Waltahûs" te verbouwen. Het oorspronkelijk gedeelte van het dorpshuis "It Waltahûs" is gesticht rond 1370. In de loop der tijden is het gebouw in een aantal fasen uitgebreid. De laatste verbouwing dateert van 1973 en de afgelopen 21 jaar is vrij weinig aan groot onderhoud en modernisering gedaan. Dit heeft tot gevolg dat het gebouw op dit moment zowel bouwtechnisch als programatisch verouderd is. Een verbouwing op korte termijn is dan ook noodzakelijk. Tekeningen en bestek zijn bij de Gemeente Wûnseradiel voor een uitspraak.

Stichting "It Waltahûs".

Stichting Kinderopvang Zuidwest Friesland zoekt gastouders in Tjerkwerd. Vindt u het leuk om op kinderen te passen? In uw eigen huis en op flexibele tijden? Bel voor meer informatie het gastouderbureau. Telefoon 05175-32084 in Witmarsum.

----- Fan 'e iisclub -----

HURDRIDERIJ:

Sneon-te-middei 19 febrewaris 1994 wie der in hurdriderij foar leden fanôf 12 jier op 'e iisbaan. Spitigernôch wiene der net safolle hurdriders. MAR dy't der wiene, ha soarge foar tige spannende ritten.

Der waard riden yn 3 leeftydsklassen:

Jonges en famkes o/m 15 jier :

- 1e Tjeerd Haarsma
- 2e Rikst-Nynke Schakel
- 3e Peter Ouderkerken

Manlju oant 35 jier :

- 1e Niek de Boer
- 2e Jelle Zijsling
- 3e Hans de Boer

Manlju en froulju fanôf 35 jier :

- 1e Johan Velting
- 2e Ids Schukken
- 3e Hille Schakel

Al mei al in slagge middei !

L.S.

PRIKSLYDZJEN :

Woansdei-te-middei 23 febrewaris wie der om 2 oere prikslydzjen foar de basisskoallebern op 'e iisbaan. In soad bern hiene har opjûn en sels de Alderjongsten koene meastentiids goed oerwei mei de slide. De útslach wie:

groep 1 en 2:	1e Sjors Witteveen
	2e Geartsje Haytema
	3e Bouwe Huitema
groep 3 en 4:	1e Rein Bakker
	2e Marije Wijnja
	3e Aggie Walsma
groep 5 en 6:	1e Marrit Schakel
	2e Rian van Buren
	3e Hans Haarsma
groep 7 en 8:	1e Anne Bakker
	2e Lybrich Schakel
	3e Eduard Witteveen

De jûns wie der estafette-prikslydzjen foar 12-plussers op 'e iisbaan. Foaral de jongerein oant 16 jier wie goed fertsjintwurdige. De útslach wie:

12 oant en mei 15 jier:

- 1e Tjeerd U. Haarsma en Marieke Walsma
- 2e Douwe Algra en Nellie U. Haarsma
- 3e Jan Hessel de Groot en Sjoukje Dijkstra

fanôf 16 jier:

- 1e Sieko Postma en Ineke Haarsma
- 2e Jehannes Dijkstra en Agatha v.d. Zee
- 3e Anno Galama en Joke Schukken

!!!! Wa hat woansdei-te-jûn 2 ferskillende !!!!
!!! hoezen foar noren meinaam ? (Viking !!!
! en Zandstra) Te ruiljen by Lutske !
Schakel.

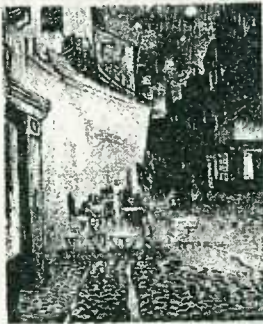

ZELFPORTRET (1887)

De schilder paste hier het divisionisme op een zeer persoonlijke manier toe. Alleen pure, ongemengde kleuren werden gebruikt, die in zeggingskracht wedijveren met de felheid van de penseelstreepjes. Rondom het gezicht van de kunstenaar waaieren korte kleurtoetsen uit, waarmee hij het effect van een stralenkrans wilde oproepen.

PORTRET VAN DR. GACHET (1890)

- De houding van Dr. Gachet is volkomen natuurlijk en ongedwongen, de uitdrukking van het gezicht hoogst indringend. Het portret spreekt van een zekere mismoedigheid; inderdaad wilde de schilder dit gevoel ook tot uitdrukking brengen. Hij schreef dat in een van zijn brieven.

CAFÉTERRAS BIJ NACHT (1888)

- De bleekblauwe sterren vinden hun tegenhanger in de geelwitte tafelbladen beneden. De violette nachthemel brengt verademende verkoeling boven het rosse terras. Dat wilde Van Gogh ook uitbeelden - de tegenstelling tussen de onrust van het café en de kalmte van het nachtelijk uitspansel.

Gezocht : handschoenen
Kleur : zwart met een beetje groen
Vermoedelijke plaats : IJsbahn
Wie wil ze graag terug ? : Mark van der Zee
Hoge beloning : balpen naar keuze

In onderstaand verhaal een paar anekdotes of beter gezegd wat fragmenten uit het dramatische leven van één van Nederlands grootste schilders:

Vincent van Gogh.

Na baantjes of roepingen als verkoper, onderwijzer en dominee besluit van Gogh in 1880 dat hij schilder wil worden.

Door een enorme bezetenheid weet hij zich het vak langzaam eigen te maken.

Van z'n donkere periode in Holland waar hij o.a in Drente, Den Haag en Brabant werkt (over Drente schrijft hij: " Een rauwe achterlijke landstreek, waar de mensen het uiterlijk hebben dat doet denken aan varkens of kraaien.") gaat hij tenslotte naar zijn heldere werk in Frankrijk wat zo karakterestiek is voor de naam van Gogh.

In 1886 in Parijs vindt hij een paar handelaars die wel werk van hem willen verkopen. Het zijn studies waar hij 50 franc voor vraagt (het door mij gebruikte boek geeft als waarde in guldens 100, omgerekend tot de gemiddelde koers van 1972, het boek is van die datum.) Hij schrijft aan z'n broer Theo (die hem door geregelde zendingen van geld onderhoudt): " Als ik meer zou vragen zou ik geloof ik niks verkopen!"

Maar zelfs voor 50 franc verkoopt hij niks. Het waren overigens ook 2e rangs handelaars want de serieuze kunsthandel moest niets van zijn werk hebben, het werd door hen als afgrijselijk en schaamteloos bestempeld. Kwamen er in die tijd van Goghs op verkopeningen dan brachten ze letterlijk niet meer dan een paar centen op.

Vincent had in het café van z'n vermoedelijke maitresse, de Italiaanse Segatori, veel schilderijen opgehangen daar hij van mening was dat de gewone man z'n werk meer zou waarderen dan de gedistingeerde verzamelaar (wat natuurlijk onzin was) maar het café ging failliet en de schilderijen werden met de meubels in het openbaar geveild.

In pakketten van 10 werden de doeken toegewezen, voor 1 tot 2 gulden.

Op 9 mei 1889 arriveert Vincent in de inrichting van Saint-Remy waar hij behandeld of beter gezegd verpleegd zal worden i.v.m. zijn aanvallen van krankzinnigheid. In een aparte kamer heeft hij de mogelijkheid om te schilderen wat hij dan ook vol overgave doet. Aan Theo schrijft Vincent: "Ik voel me hier op m'n plaats. Volgens mij lijden degenen die hier al jaren zijn aan een volledige versuffing. Wel, mijn werk zal me daar in zekere zin voor behoeden."

In februari 1890 krijgt hij weer de zoveelste crisis die de hele maand blijft duren, op een dag geeft hij een verpleger een trap tegen de borst, de volgende dag biedt hij hem z'n verontschuldigen aan en zegt: "Ik dacht opeens dat ik door een hele menigte werd achterna gezeten." Het leven wordt een hel voor hem zonder toekomstperspectief.

In het voorjaar van 1890 verlaat Vincent de inrichting van Saint-Remy om behandeld te worden in Auvers-sur-Oise waar Dr. Gachet de behandelend geneesheer is.

De schilderijen, gemaakt in Saint-Remy, worden in een kist achtergelaten, behalve de zoon van Dr. Peyron en z'n vriend Henri Vanel is er niemand die belangstelling heeft voor de opgeslagen doeken.

De schilderstukken worden nl. door de jongens op de stoeprand gezet om als schietschijf te dienen.

Overigens zou het Vincent weinig verbaast hebben over het lot dat zijn werk beschoren was, want, zo vertrouwde hij eerder z'n verpleger toe: "Voordat ik hier kwam heb ik slagers en kruideniers schilderstukken aangeboden in ruil voor wat levensmiddelen.

Sommigen wilden me die wel geven maar de schilderijen wilden ze niet."

In het jaar van zijn dood, 1890, verkoopt hij dan eindelijk een schilderij tegen een aanvaardbare prijs: 400 franc (zo'n 700 gulden koers v.d: gulden 1972).

Maar de problemen waren al te hoog opgestapeld, z'n steeds terugkerende aanvallen van verstandsverbijstering die hem soms wekenlang belemmerden iets te doen, de benarde financiële positie waarin z'n broer (de geldschietter) dreigde te geraken en waarvan Vincent afhankelijk was, maken de toekomst tot een zeer

somber vooruitzicht. Op 23 juli schrijft hij aan Theo: "Ik zou je graag over een heleboel dingen willen schrijven, maar in de eerste plaats ontbreekt me de lust ertoe en voorts zie ik de nutteloosheid er van in!

De volgende zondag 27 juli verlaat hij vroeg in de namiddag het café Ravoux (waar hij een kamer huurt) en dwaalt over de velden! Het kan niet, het kan niet meer! blijft hij steeds maar herhalen. Dan schiet hij zich met een revolver in de zij. Nog op eigen kracht keert hij laat in de avond terug en gaat onmiddellijk naar z'n kamer. Daar vindt men hem, hevig bloedend.

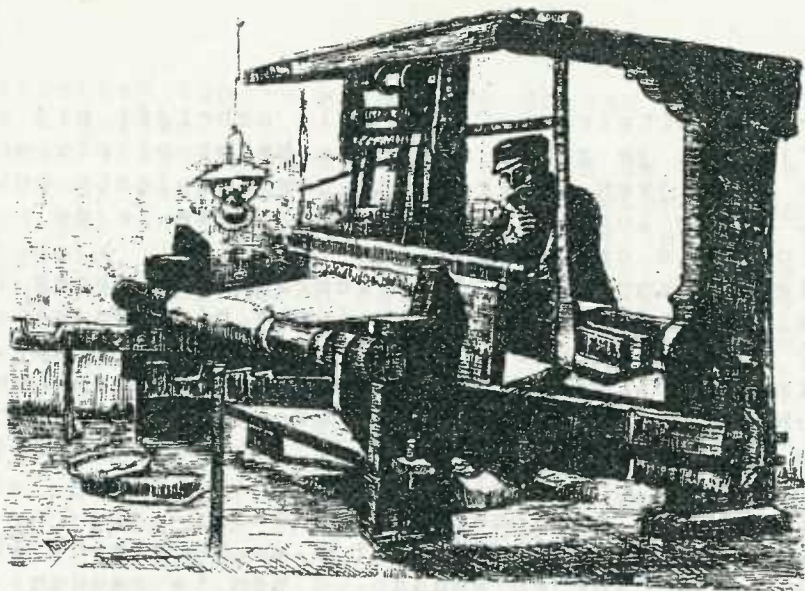
Theo komt met spoed uit Parijs en verzekert Vincent dat alles zal worden gedaan om hem te redden. Maar Vincent antwoordt: "Het heeft geen zin, de droefheid zal m'n leven lang duren. Ik heb het gedaan voor ons bestwil." In de nacht van de 29ste juli om half 2 sterft hij.

Z'n broer Theo is gebroken en sterft na aanvallen van overspanning, verlamming en agressie (en vermoedelijk mede door urinevergiftiging) in 1891 in een zenuwinrichting.

Ze waren overigens niet de enigen in de familie die leden aan een zenuwziekte: hun zus Wil werd rond haar 40ste krankzinnig en verbleef 40 jaar in een gesticht (In 1888 schreef Vincent aan Theo: "Neem onze zus Willemien, die heeft nooit gedronken, is nooit met iemand naar bed geweest en toch kennen we een portret van haar waarop zij de indruk maakt van een waanzinnige"), de jongste broer Cor pleegde in 1900, toen hij 33 was, zelfmoord en ook Vincents oom Jan, de broer van z'n moeder, had zelfmoord gepleegd.

Na al deze vrolijke berichten nog een verhaal hoe het ging met bepaalde werken van hem na z'n dood. (kunstbeeld 1990)

De timmerman Schauer kreeg nog tijdens van Goghs leven een paar kisten met Vincents werk in zijn bezit. Van Gogh had dit achtergelaten in z'n ouder-

Pentekening van een wever bij zijn weefgetouw

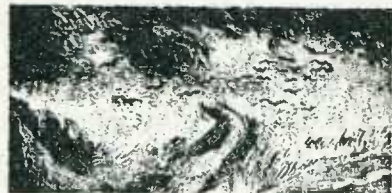

NACHTCAFÉ, interieur (1888)

Met dit schilderij wilde Van Gogh zijn afschuw kenbaar maken voor gemene kroegjes, die een mens te gronde kunnen richten. Door het verheugd perspectief en de brede, verlaten vloer wordt de desolaatheid van de bezoekers des te intenser. De zogenaamde gezelligheid van het café wordt volledig ontmaskerd.

KRAAIEN BOVEN HET KORENVELD (1890)

– Sommige doeken die Van Gogh in Auvers schilderde getuigen van een stralende vitaliteit, andere lijken een gefolterde wanhoopskreet. In dit werk symboliseren de zwarte kraaien de dood. Het pad in het midden, dat plotseling doodloopt, wijst op de levensweg die opeens ophoudt.

lijke woning toen hij vanuit Nederland weer naar het zuiden vertrok. Maar nadat zijn vader in 1885 overleed en z'n moeder en zuster gingen verhuizen naar een kleiner pand, bleven de kisten achter bij de timmerman. (Van Goghs familie hechtte weinig waarde aan Vincents artistieke produkten).

Nadat jaren waren verstreken en niemand de kisten kwam ophalen, besloot Schauer de kisten open te breken. Zeventien jaar later, in 1903, komt de marktkoopman Couvreur bij Schrauer om wat spulletjes van hem te kopen.

Couvreur biedt 2,50 wat Schauer een goede prijs vindt mits hij de rommel van van Gogh erbij neemt. Couvreur gaat akkoord en gooit ongeveer 60 schilderijen, 150 losse doeken, 80 pentekeningen en tussen de 100 en 200 krijttekeningen in zijn kelder thuis. Na een poosje komt zijn vrouw erachter dat er ook veel naaktstudies bij de tekeningen zitten.

"Die dingen de deur uit of ik eruit" zegt ze tegen haar man. Couvreur, gehoorzaamt natuurlijk aan z'n vrouw, stopt een zak propvol met tekeningen en brengt het naar de papierfabriek om vermalen te worden tot papier. Hij krijgt er een paar dubbeltjes voor. De resterende schilderijen en tekeningen verkoopt hij op de markt waar ze tegen z'n kar geprikt worden. Wie tien cent betaalde kon er één meekrijgen.

Soms gaf Couvreur een paar kinderen gratis een van Gogh zodat ze er een schortje van konden maken om vader en moedertje te spelen. Later komt hij erachter dat van Gogh inmiddels al een aardig beroemd schilder is en in opdracht van een verzamelaar kan hij de meeste schilderijen weer terugkopen, wel tegen hoge(re) bedragen, variërend van een paar gulden tot 75 gulden.

Dit verhaal is in het licht gezien van de astronomische bedragen die tegenwoordig voor een van Gogh worden neergeteld, natuurlijk een bizarre geschiedenis.

Het duurste schilderij ooit verkocht is het portret van DR. Gachet geschilderd door van Gogh in juni 1890 (verkocht voor 145 miljoen).

(Vincent schreef over Gachet aan Theo: " De heer Gachet lijkt mij net zo ziek en nerveus te zijn

als jij en ik en is boven-dien veel ouder.")
 Tot slot een paar prachtige zinnen uit één van
 zijn vele brieven die bewijzen dat hij niet alleen
 een groot schilder maar ook een literator van groot
 niveau was: "En soms heb ik er het land aan die
 smerige schilderkunst. Richpin heeft ergens gezegd:
 De liefde voor de kunst doet je de ware liefde ver-
 liezen. Ik vind dat ontzettend juist,
 maar ook het tegengestelde daarvan: De ware liefde
 maakt je afkerig van kunst. En het gebeurt me wel
 dat ik me al oud en gebroken voel en toch nog verliefd
 genoeg om niet bepaald geestdriftig te zijn voor
 de schilderkunst. Om te slagen heb je ambitie nodig
 en ambitie lijkt me iets absurds!

Gerrit Wijngaarden.

BYDRAGEN

Bydragen binne kommen fan:

T.v.d. Meer, Rytseterp; J. Wiersma, Parregea;
 P. Ottenbros, Haarlim; Ineke Wiersma, Dedzjum;
 O. Postma, Boalsert; Frou A. Galama-Ypma, Boalsert;
 S. Heeres, Ymswâlde; Sj. Buawalda, Snits; W. Poelstra,
 Dedzjum; Frou J. Hylkema-Schakel, Parregea;
 J. Melchers, ST. Niek; Fem. Altenburg-Jorna, Gaast;
 T. Gaastra, Boalsert; W. Hekkema, Sylroede;
 Frou S. de jong, Waltawei; Frou J. de Jong, Drachten;
 T. Twijnstra, Hellendoorn; S. Gietema, Himdyk;
 J. Bakker, Jubbegea; Wijngaarden, Waltawei; O. Jorrit-
 sma, Twizel; D. Jorritsma, California.

Tige tank!

Hallo Skieppesturten!

Rond de jaarwisseling stuurden wij,
Bouwe en Anneke, onze familie en vrienden het
volgende berichtje.

In 1994 gaan wij verhuizen.
Wij trekken in januari vanuit de wereldstad Bolsward
naar het platteland van Tjerkwerd.

Zoals de meesten van jullie misschien wel weten
wonen we hier nu (met veel plezier) aan de
Singel nr. 15.

Bouwe is sinds verleden jaar samen met zijn vader
aan het werk op de boerderij op Eemswoude.

Anneke is sinds kort werkzaam als baliemedede-
werkster bij de VSB-Bank te Bolsward.

U begrijpt dat u ons dan ook niet vaak thuis
zult aantreffen.
De koffie staat echter voor iedereen klaar,
zo niet dan zetten we een bakje.

Groetjes en tot ziens.

Bouwe & Anneke

Iedereen kiest

TJERKWERD

hoeveel spreekwoorden zie je?

iets van vroeger?

100

Yn ferbân mei it yn april te ferskinen 100e nûmer fan "It Skieppesturtsje" wolle we ús lêzers om utens freegje in stikje te skriuwen foar ús jubileumkrantsje.

We nimme oan dat dizze kategory lêzers harren op d'iene of d'oare wize noch mei Tsjerkwert ferbûn fielt.

Skriuw ús wat by jo boppe komt as jo oan Tsjerkwert werom tinke.

Jo kinne jo ferhaal kwyd by:
Redaksje "It Skieppesturtsje"
p/a I. Feenstra
Singel 2
8765 LL Tsjerkwert.

Ynljochtingen op 05157-2635

Jo ferhaal wurdt dan opnommen yn'e 100e Skieppesturt.

DWAAN????? DWAAN!!!

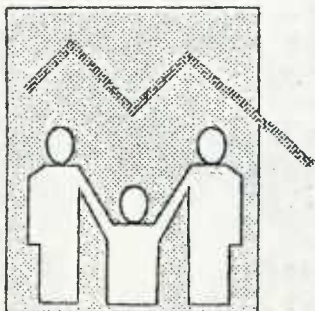
100

Doe mee

Weet u dat ook bij U in de
buurt of in het dorp opvang
voor uw kind(eren) geregeld
kan worden?

of

Lijkt het u juist leuk om
om gastouder te worden en
kinderen op te vangen in
uw eigen huis tegen ver-
goeding.
Bel geheel vrijblijvend
ons bureau.

STICHTING
KINDEROPVANG
ZUIDWEST
FRIESLAND

Van Aylvaweg 29
8748 CC Witmarsum
tel 05175-32084

Talmapark 1
8561 DE Balk
tel 05140-4852

Het gastouderbureau bemiddelt
en adviseert bij kinderopvang
voor kinderen van 0 - 12 jaar.

U, vraagouder zoekt goede
opvang voor uw kind(eren)?

U, gastouder wilt bij u thuis,
tegen vergoeding, kind(eren)
van een ander opvangen?

Voor informatie kunt u
dagelijks vrijblijvend bellen.

Gerrit is alweer 3 maanden oud!
We willen iedereen bedanken voor alle kadoos,
bloemen, kaarten en andere attenties die we
kregen bij de geboorte van Gerrit.
Het was geweldig!

Gerben, Gjettje
Ruurdje en Gerrit Dijkstra.

Sinds oudejaarsnacht missen wij de deksel van
onze compostbak. (groen-rond).
Als iemand deze heeft "ontdekt", zou die ons
dat willen berichten?
Heel veel dank daarvoor!

Ada Stel.

ATTINSJE !

23 maart om 8 oere is der âlderjûn fan
"It Pjuttehonk" yn it Waltahûs.
Us sprekster fan dizze jûn sil wat fertelle
oer de berneopfang troch de "St. Kinderop-
vang Zuid-West Friesland".
Hat dit jo belangstelling dan binne jo fan
herte wolkom.

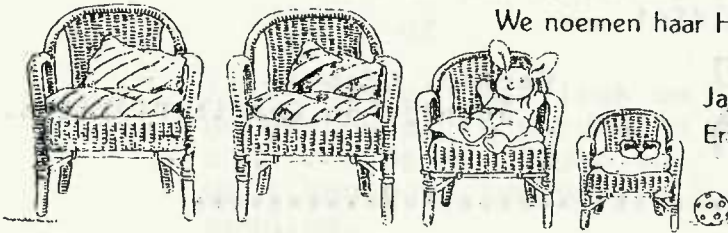
Oant sjen. It bestjoer.

BOARGERLIKE STAN

Met grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

Hanna Toinette

We noemen haar Hanna

Jaap en Karin Harkema
Erna

Syroede 14
8765 LV Tjerkwerd
tel. 05157 - 9333

Lok, tank en blydskip om't ús opny in berntsje tafertroud is

Bokke Harmen

leaf jonkje en broerke fan

Jan Postma
Hiltje Postma-Stremier
Okke Jan
Jacobien

31 jannewaris 1994

Ymswâlde 6
8765 LT Tsjerkwert

Harmen

- * Op 27 desimber wie it 25 jier lyn dat Jappie en Griet de Boer troud binne. Dat wie dus feest yn 'e Tsjerkestrjitte.
- * Ek feest wie it op 'e Waltawei en wol by Jan en Agatha Witteveen. Sy wiene 21 febrewaris 12½ jier troud.

Allegearre tige lokwinske!

S N Y P S N A R E N

- *Langlêsten koe Sybolt der net ynkomme (wylts er de kaai yn 'e bûse hie).
Koartlyn koe syn mem Annie der net útkomme en as je mar ien doar ha, sitte je dus opsluten yn je eigen hûs.....
Timmerman Feenstra moast him hiel lyts meitsje om troch in rútsje te krûpen, mar koe sadwaande grut wurk ferrjochtsje!

- *Ferkearsremjende maatregels Waltawei: in djoer lachertje.

- *As it telefysjeprogramma fan buorman je net oanstiet, dan kinne je dan regelje mei je eigen ôfstânjetsjinning (dizze útfining is dien troch J.W. Beijer).

- *Net allinne by it "Valkconcern" is der sprake fan dismanagement. Ek yn ús eigen pleatslik jeugdhonek "de Parkpub" giet it net neffens de regels. Ien fan de direkteuren/oandielhâlder easket no syn oandiel op: de dakplaten.....

- *Wat is it yn 'e winter noch ôfgryslieke donker, kâld en klomsk as men moarns nei 't wurk ta moat. Soks soe net meie fûn Harold H. lêstenmoarns, en doe stie syn wurkmaat ek noch net iens klear mei in waarme auto. Dan sels de auto mar út 'e garaazje. Dat fersliepen soe er syn maat wol-ris gau ôfleare.... Doe't er wer thús kaam krige er fan frou en bern te hearren dat syn maat net te let wie, mar hÿ te betiid.....

- *As jim ynkoarten G.D., G.D., T.H. en H.H. misse, sitte se yn Londen.

*De baarch fan ús âld-doarpsgenoat Hans Posthumus soe marris ynsemineard wurde mei it sied fan in stamboeksbear; dat soe grif mear biggen opsmite. Trije stiks wie it resultaat. Dêr kaam by, de sûch hie gjin soch. Wat in sûch net!

*Manfred de Wolf is mei in bak fol jarre op 'e kop yn 'e feart bedarre. Harre-garre.....

*As de reis Boalsert-Tsjerkwert jo wier te beswierlik wurdt, dan kinne jo as echte Skieppesturt sûnt koart terjochte by fellenbloaterij/"hotel" Van Buren. Jo sliepe dêr op echte skieppefluezes, wat as foardiël hat dat de kâns op trochlizzen minym is. (referinsjes oer dit "hotel" kinne je ynwinne by in by de redaksje bekende doarpsgenoat.)

*Wiko kaam lêstendeis optein thúshus mei twa grutte muzykboksen. Yn 'e loop wei koch op 'e Nijstêd fan mánlju yn in buske. Soks hoècht fansels net te stjonken.....

*Hawwe jo houliksproblemen dan kinne jo terjochte by master Henk (neffens sizzen kost in konsult f.75,00) en hawwe jo in lekke bân of in lek ketting, dan kinne jo terjochte by Schukken jr. Sa hat it doarp dochs wer in pear nearingdwaanden.

*Kopy en snypsnaren foar 15 april.

